DEDE VE TORUNLARI

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Sayı: 33 1960

75 Krş.

Şükrü IKIZ

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

ÇOCUK Kahramanlar

Kahraman Makbule

YAZAN : ALİ CÜLMÜT SOYCAN

Düşmanlarımızın yurdumuzu paylaşmalarını müteakiben bir çok vatanseverlerimiz ellerine geçirdikleri silâhlarla dağlara çekilmişlerdi. Derhal ufak gruplar hâlinde toplanarak çete savaşlarına başladılar. Daimî saldırışlarla düşçete savaşları esnasında, akıncı mana rahat nedir tattırmadılar. Bu müfrezelerinden birinin kumandanlığını yapan babasile beraber omuz omuza döğüşen cesur bir genç kız vardı: Makbule.

Daha onbeş yaşında olduğu halde bir süvariden çok daha iyi ata binebilen, keskin nişancılara küçük dilini yutturacak kadar iyi silâh kullanan, çok güzel ve çok çevik bir Türk kızıydı Makbule. Çok istediği halde bir oğlu olmadığı için, kızını bir erkek evlâd gibi büyütmüştü Binbaşı Mehmet Bey. Makbule annesiz büyümüştü. Bundan dolayı düşmanlarımız yurdumuza yerleşir yerleşmez, Mehmet Bey kızını da yanına alarak dağa çıktı ve orada bir çet kurdu.

Mehmet Bey'in çetesinin düşmana her saldırışında Makbule daima babasının yanında en önde, güzel bir kız kılığına bürünmüş bir Azrail gibi düşmana ölüm saçardı. Düşmandan ele geçirilen siyah atının üzerinde gür saçlarını rüzgârın kucağına bırakır, bir tehlike ânında herkesten önce silâhına davranırdı.

Çete hayatında kız veya kadın bulundurmak iyi olmadığı, uğursuzluk getireceği hakkındaki yanlış bir inanıştan dolayı ilk zamanlar çetedekiler, Mehmet Beyi, kızını bir akrabasının yanına bırakması için çok zorlamışlar ve nihayette de arzularında muvaffak olmuşlardı. Mehmet Bey, bunu kızına açtığı zaman Makbule iki gözü iki çeşme ağlamış, «Hayır, babacığım! Hayır!» diye itiraz etmişti. «Siz, sizler nerede ölürseniz, ben de orada öleceğim. Madem ayrılmamı, millî mücadelemizde sizleri yalnız bırakmamı istiyorsunuz, beni niçin bir erkek gibi yetiştirdiğinizi sorabilir miyim? Ata binebildikten, elim silâh tuttuktan sonra neden ben de sizlerle beraber olmayayım? Siz ,canım gibi sevdiğim babacığım, bunu bnden nasıl isteyebilirsiniz? Düşman eline düşmektense dağlarda ölmek benim için daha hayırlıdır. Beni öldürün, fakat vatanım uğruna düşmanımızla çarpışmaktan men etmeyin ne olur!»

Türklüğe ve Türk kadınlığına çok yaraşan bu yüksek sözler karşısında gözleri yaşaran Mehmet Bey o andan sonra kızını yanından ayırmaktan vazgeçmiştir.

İşte, ancak bir Türk kızından beklenecek duygu ve yaradılışta olan Makbule, nihayet, Akhisar'la Sındırgı arasındaki Kocayayla'da, vukubulan bir çarpışmada şehit olduktan sonradır ki babasından ve silâh arkadaşlarından ebediyen ayrılmıştır maalesef.

Vatanının kurtuluşunu görmeden ölen Makbule'nin ebedî ayrılışı bütün çete mensuplarını gözyaşlarına boğmuş ve bu büyük kayıp bütün herkeste düşmana karşı tarif edilmez kinle intikam hissî yaratmıştır.

Tarihimize Kahraman Makbule diye geçen bu genç kızımız, işte böylesine yüksek duygu ve yaradılışlı bir Türk çocuğuydu. Sekiz ay dağlarda çarpışmış olmakla beraber Türk kadınının cesaret ve fedakârlığını da bütün dünyaya ispat etmiş kahraman bir Türk çocuğudur.

Onun gibi çocuklarla Türklük ve Türk kadınlığı ne kadar övünse yeridir. Hiç şüphesizdir ki, Kahraman Makbule ismi Türk milletinin kalbinde daima yaşıyacaktır.

NOT DEFTERİMDEN

YAZAN: HALİT KİVANÇ

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Bazılarınızın evinde telefon vardır... Bazılarınız da telefonu postahanede görür ve kullanırsınız... Ama telefonlardan dert yananlara her zaman ve her yerde rastlarsınız. Bizde yıllardır telefon işi iyi düzenenemedi. Numaraları çevirirsiniz... Karşıdan bir ses:

— Buyurun ,ben Hasan...

Halbuki sizin aradığınız yerde Hasan diye birisi yoktur.

— Affedersiniz, yanlış, der ve kapatırsınız. Tekrar çevirirsiniz numaraları... Gene yanlış çıkar, hastahaneyi ararsınız mezbaha çıkar, maç sonucunu sormak için stadyomu ararsınız Mezarlıklar Müdürlüğünün numarası düşer...

Hele şehirlerarası konuşmak daha büyük derttir. İstanbuldan İzmirle konuşmak istersiniz, saatlerce beklemek zorunda kalırsınız. Halbuki Amerikada ve Avrupanın bazı memleketlerinde artık şehirler arası telefonlar da bizdeki şehir içi telefonlar gibi «otomatik» tir. Yani telefon ahizesini elinize alır ve numaraları çevirirsiniz, karşınıza uzak bir şehirde aradığınız numara çıkıverir.

Bu vesile ile size bir kaç telefon fıkrasını anlatayım.

YOGUNMUŞ!

Yeni zengin evine gelir, pijamalarını giyer, koltuğa kurulur. Tam o sırada telefon çalar. Hizmetçi açar ve derha evin beyine koşar:

—Sizi telefondan istiyorlar efendim...

— Nereden arıyorlar?

— Erzurumdan efendim...

— Oooo... Git söyle, çok yorgunum... O kadar uzak mesafe ile konuşamam şimdi...

TELEFONUN TESİRİ

Bir gün bir avukat arkadaşımın yazıhanesine gitmiştim. Yeni avukat olmuş, yeni yazıhane açmıştı. Şuradan buradan konuştuk. Masadaki telefondan bir numara aramak istediğimi söyledim. Avukat dostum:

— Maalesef, dedi, telefonu ben süs diye koydum buraya... Bağlı değil ki... Fakat müşterilere tesir etsin, diye buraya koydum.

Tam o sırada kapı vuruldu. Bir müşteri gelmişti. Arkadaşım:

— Bak, dedi, telefonun ne kadar tesir ettiğini göreceksin şimdi!...

Ve telefonu eline aldı, sanki karşısında biri varmış gibi konuşmağa başladı:

— Olmaz efendim, benim o kadar çok işim var ki... Sizin dâvanızı da elli bin liradan aşağı kabul etmem... Olmaz, kırk bine kabul edemem... Benim şu anda iki yüzden çok dâvâm var. Olmaz olmaz, elli binden aşağı olmaz...

Odaya girip beklemekte olan müşteri ayakta duruyordu. Arkadaşım nihayet telefonu sözüm ona kapadı ve yeni gelen adama sordu:

— Buyurun, dâvanız mı var?

Adam güldü:

— Hayır, efendim, ben te-

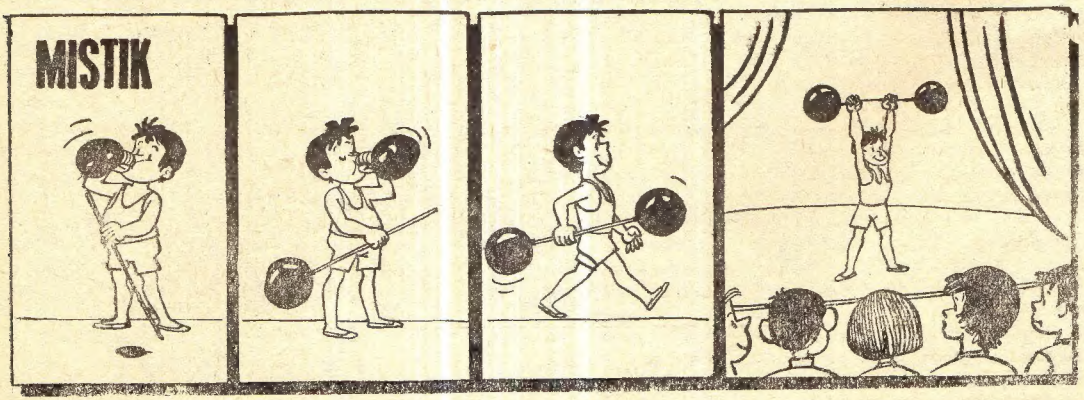

lefon idaresinden geliyorum... Sizin telefonunuzu bağlıyacağım da...

Genç avukat kıpkırmızı olmuştu utancından...

AMERİKALININ SORUSU

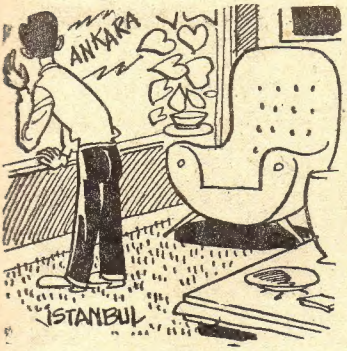

Şehirler arası konuşmalarda bazan ses o kadar hafif gelir ki, insanın cıyak cıyak bağırması icabeder. İşte Ankarada bir otelde İstanbulla telefonla konuşan adam da böyle avazı çıktığı kadar bağırıyormuş. Bu sırada öbür odadan bir Amerikalı çıkmış, otel kâtibine gelmiş:

— Kuzum, demiş, benim bitişiğimdeki odada kalan adam niye o kadar bağırıyor? Bir şeye mi kızmış?

Kâtip gayet sâkin:

— Hayır efendim, cevabını vermiş, İstanbulla konuşuyor da...

— Peki, niye telefonla konuşmuyor da, İstanbula kadar bağırıyor?...

Amerikalı telefonda böyle avaz avaz bağırmak icabettiğini nereden bilsin!... «Herhalde bu adam pencereden İstanbula bağırıyor» diye düşünmüş!...

—o—

İYİ BİR DERS

İhtiyar bir kadın, eşeğine iki teneke su yüklemiş evine geliyordu. Ali ismindeki yaramaz bir çocuk da köşe başında arkadaşları ile bilye oynuyordu. Kadıncağız yanlarına yaklaşınca Ali:

— Uğurlar olsun eşeğin annesi! dedi.

Kadın hemen cevap verdi:

— Teşekkür ederim, oğlum.

DENİZ SUYU

Kimya öğretmeni Sevinci derse kaldırmıştı:

— Söyle bakalım kızım, deniz suyunun içinde ne bulunur?

— Balık bulunur efendim.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25. sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

Bu resimdeki insan acaba hangi ırktandır?

1 — Acaba Kızılderili mi?
2 — Yoksa Eskimo mu?
3 — Mogol mu?

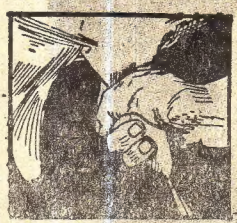

Bu resimdeki insan eli ne yapıyor?

1 — Süt mü sağıyor?
2 — Yemiş mi topluyor?
3 — Çamaşır mı yıkıyor?

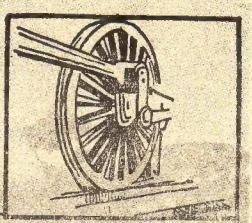

Bu resimde gördüğünüz yuvarlak cisim nedir?

1 — Değirmen çarkı mı?
2 — Buhar türbini mi?
3 — Lokomotif tekerleği mi?

Ortaokul Grupunda 3. lüğü Kazanan Resimler

Mehmet Kale'nin portresi

Adı: Mehmet KALE
Okulu : Çorum Lisesi, Orta kısım,
Sınıf: I/A, No: 362.
Okul Müdürü: Ehlullah TOVAY
Resim Öğretmeni: Sabit BAYTAN

İlhan Ölçer'in «Bağbozumu» tablosu

Adı : İlhan ÖLÇER
Okulu : Çorum Lisesi, Orta kısım,
Sınıf: 2/C, No: 1453.
Okul Müdürü: Ehlullah TOVAY
Resim Öğretmeni: Sabi' BAYTAN

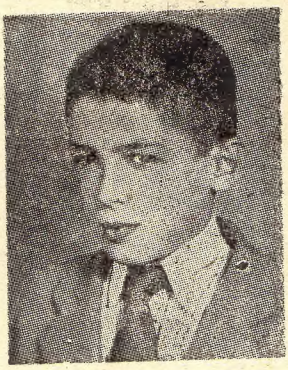

Adı : Mehmet ESKİZARA
Okulu : Çoru mLisesi, Orta kısım,
Sınıf: 2/D, No: 641.
Okul Müdürü: Ehlullah TOVAY
Resim Öğretmeni: Sabit BAYTAN

Mehmet Eskizara'nın «Kış Hazırlıkları» tablosu

MERAKLI Bahisler

Davul kimin tarafından bulunmuştur?

Davul, tahminen çeşitli memleketlerde ve çeşitli zamanlarla defalarla icat edilmiştir. İlk davulcunun kim olduğunu bu itibarla tayin etmeğe imkân yoktur. Maamafih Hinduların Mridanga davulu, diğerlerinden çok daha eski olarak kabul edilmektedir. Efsaneye bakılırsa, bu bizzat mabut Brahma tarafından imâl edilmiştir. Fıçı biçimindeki ve üst sathı parşömen kâğıdı gerili davullar, parmaklarla veya avuçla çalınırdı. Davul çalmakta kullanılan değnekler çok sonra icat edilmiştir. Birçok iptidaî kavimler davullarını birbirlerine haber ulaştırmada kullanırlar. Böylelerinde davul bugün hâlâ elle çalınır.

TARİH YAPRAKLARI

SULTAN İBRAHİM'İN İDAMI

Sakalına inci dizdirttiği, sarayını samur kürklerle döşetmeğe kalkıştığı söylenilen ve adı tarihte «Deli» lâkabıyla geçen 18. Osmanlı hükümdarı Sultan İbrahim, 18 Ağustos 1648'de tahttan indirildikten sonra idam edilmişti.

CENGİZ HAN'IN ÖLÜMÜ

Asya'da büyük bir imparatorluk kuran büyük Türk ve Moğol İmparatoru Cengiz Han 18 Ağustos 1227 tarihinde ölmüştü.

TEVFİK FİKRET'İN ÖLÜMÜ

Edebiyatımızda büyük yenilikler yaratan, hassas ve içli vatan şairi Tevfik Fikret 19 Ağustos 1915'te vefat etmişti. Fikret'in edebî tesirleri zamanımıza kadar sürmüştür. Onun güzel şiirleri ve olgun fikirleri daha yüzyıllarca yaşıyacaktır.

ÇALDIRAN ZAFERİ

Yavuz Sultan Selim, 23 Ağustos 1514'te Çaldıran ovasında İranlıları mağlûp etmişti. İstanbuldan İran içlerine kadar yaya olarak büyük bir orduyu götüren Yavuzun: «Siz gitmezseniz, ben yalnız başıma giderim!» deyişi bu savaş sırasındadır. Büyük bir Türk-İslâm devleti kurmak istiyen Yavuz'un azmî askerleri gayrete getirmiş ve savaşı kazanmağa muvaffak olmuştu.

SAKARYA MEYDAN MUHAREBESİ

23 Ağustos 1921'de 22 gün ve 22 gece süren Sakarya meydan savaşı başlamıştı. Millî kuvvetlerin en büyük mukavemeti ve düşmana karşı haddini bildirmesi bu savaşla belirmişti. İyi silâhlandırılmış ve beslenmiş olan Yunan ordusu, hemen hemen silâhsız bulunan kadınlı erkekli imânlı bir topluluk karşısında vatan müdafaasının ne demek olduğunu anlamıştı.

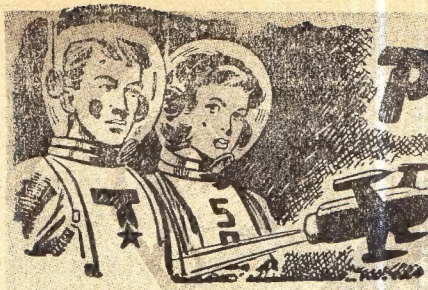

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 23 —

İşin içinde bir fevkalâdelik vardı ama, ne!

Miss Betty ölümün kucağında olduğunu bir kere daha ve çok yakından hissediyordu. Artık herhangi bir kurtuluş ümidi de kalmamıştı... Elleriyle, oturduğu koltuğu sımsıkı yakaladı. Fena bir maceraya atılmıştı. Merkezdeki dostları ona bu işin içine girmemesini söylemişlerdi ama, inadı yüzünden onları dinlememişti. Şu Boksör-Dedektif Co birkaç dakika evvel gelseydi, belki bütün bunlar olmıyacaktı...

Olmıyacak mıydı?

Çocukça düşünüyordu Miss Betty... Herr Profesör'ün nelere kaadir olduğunu işte gözüyle görmüştü. Bir zamanlar Baytekin Başka Dünyalarda diye bir film çevrilmişti Hollywood'ta... Betty'nin macerası da tıpkı ona benziyordu... Şu farkla ki, biri başka dünyalara gidip işler beceriyor, diğeri ise yarı yolda ölüyordu...

Genç kızın vücudu sırsıklamdı. Denize düşse bu kadar ıslanabilmesine imkân yoktu... Burnuna da kan kokusu geliyordu. Elinin tersi ile burnunu silmek isteyince, her tarafının kan içinde kaldığını farketti... Damarları şişmiş ve vücudundan kan fışkırmağa başlamıştı... Demek ki düşecekleri yerde yükselmişlerdi. Basınç artınca Betty bu hâle gelmişti.

Kıpırdanmak istedi, muvaffak olamadı... Ölüyordu...

— «Senin için yaptım bunu Nole!...» diye inledi. «Sana kavuşmak ve insanlara müthiş bir tuzak hazırlamakta olan bir mecnunla savaşmak için... Ne yazık ki amacıma erişemeden ölüp gidiyorum!... Boğuluyorum Nole... Sesimi duyabilseydin, mutlaka beni bu korkunç ıstıraptan kurtarmağa gelirdin... Artık... artık... daha fazla... daha fazla konuşamıyacağım Nole... Elve... elveda aziz arkadaşım...»

Kelimelerle birlikte Doktor Miss Betty'de âdeta tükenmişti! Oysa kalbi hafifte olsa, güçte olsa daha atmakta devam ediyordu! Hatta demin fışkırıp duran kan da birdenbire kesilivermişti...

Olayın gerçek sırrını bilmeğe, şimdilik öğrenebilmeğe imkân yoktu. İlim adamları dahi izah edemiyeceği garip, şaşırtıcı bir takım hâdiseler cereyan etmişti. Hava-Oto'sunun içinde. Ekranda beliren şahısların konuşmaları, Plâstik adam Bosnik'in başlangıçtaki konuşmaları ile ölümüne yakın sözleri, TY-101 aerodinamik Neo-Cet uçağının birdenbire ekrana girişi, kaybolan kalb yüzüğünün esrarı, meçhul âleme doğru sonsuz seyahat ve nihayet iki ölüm vak'ası... Bunların sırrını açıklamağa kimselerin gücü yetmezdi.

Artık Miss Betty'nin de hayatı son bulmuştu...

KISSADAN HİSSE

CEZA!...

Eski devrin piyes yazarı olan Ahmet Bey, herkesin işine burnunu sokmasıyle tanınmıştı. Üç-dört kişinin kendi arasında konuştuğunu görecek olsa, hemen araya girer, mevzuu bilsin bilmesin, birşeyler söyleyerek, konuşmalara katılırdı. Tabii onun bu hiç de hoş olmayan hali, arkadaşlarının canını hayli sıkıyordu. Herşeye karışan, her yerde bilgiçlik taslıyan Ahmet Beyin yanlarına geldiğini gördükleri zaman: «Yine işimize burnunu sokacak» düşüncesiyle canları bir hayli sıkılıyordu.

Birgün Ahmet Beyin arkadaşları, onun bu herşeye burnunu sokmak huyundan vazgeçirmek için aralarında bir plân tasarladılar: Her zamanki olduğu gibi, öğle yemeğinden sonra, bir araya toplandılar. Ahmet Beyin gelip, sözlerine karışmasını beklemeğe başladılar. Neden sonra Ahmet Bey gözüktüğü zaman, sanki mühim bir mevzuu üzerinde konuşuyorlarmış gibi, kafakaya verdiler. Fısıltı halinde konuşmaya başladılar. Ahmet Bey yanlarına geldiği zaman, ilk önce konuşulanlara kulak kabarttı. Fakat hiçbirşey duyulmuyordu. Ahmet Bey söze karışabilmek için bir daha kulak kabarttı. Yine birşey duyamadı. Ve artık dayanamayıp fısıldaşanlara:

— «Yine burada» dedi, «ne saçmalar savuruyorsunuz?»

Oradakiler sanki bunu bekliyormuşcasına hep bir ağızdan:

— «Senin eserin hakkında konuşuyorduk, üstad!...» diye cevap verdiler.

Ahmet Bey, onların bu cevabı üzerine utançtan kıpkırmızı kesildi. Hiçbir şey söylemeden oradan uzaklaştı. O gün, bu günde, kimsenin işine burnunu sokmayacağına dair kendikendine söz verdi.

Sizi alâkadar etmeyen meselelere karışmak hiç doğru değildir. Bu şekilde herhangi bir işine burnunu sokan insanlardan hiç kimse hazetmez. Böyleleri daima alay edilmeğe mahkûmdurlar.

DÖRDÜNCÜ KISIM

BİR ESRAR PERDESİNİN ARDINDA...

Saat, hani Waşington'un meşhur Luver caddesinin başlangıcında koca iki direk üzerine oturtulmuş olan saat, kendine has sesi ile gecenin üçünü vurduğu sırada; acaip kıyafetli bir adam, hızlı adımlarla Beynelmilel Sulh Teşkilâtı binasının mermer merdivenlerini çıkıyordu.

Başına geçirdiği şapkasının gölgelediği gözlerinde bir zekâ ışıgı parlayan bu genç adam, binanın iç kapısına gelince iki nöbetçi tarafından yolu kesildi:

— «Dur arkadaş! Kimsin? Gecenin bu saatında burada ne arıyorsun?»

Acaip kıyafetli adam gülümsedi:

— «Yabancı değil çocuklar. Ben Mac Cakson'um... Teşkilâtın özel yardımcısı... Doçent Cakson...»

Yolunu kesenlerden biri elinde tuttuğu silâhı bu adama doğru çevirerek:

— «İstersen Profesör ol!... İçeri giremezsin... Bir dakikaya kadar da toz olmazsan, silâhımdan çıkacak tek kurşunla müteveffa Hazreti Adem Baba'nın yanını boylarsın... Çek arabanı da başımızı derde sokma... Şu palyaço kıyafetine bak enayinin... Haydi yallah...»

Kendisinin Mac Cakson olduğunu söyleyen adam fena halde içerlemişe benziyordu:

— «Nöbetçi kendine gel! Benim böyle pis gevezeliklerle kaybedecek vaktim yok... İçeri girip Başkan Mister Burson ile konuşacağım...»

— «Vaay, demek onların toplantı halinde olduklarını da biliyorsun demek... Aman Rus ayısı seni! Düş önüme... Artık kaçmak istesen bile elimden kurtulamazsın...»

— «Hay Allah ne diyim sana... Dinle beni nöbetçi... Mac Cakson'u tanımaz mısın sen?»

— «Onu Amerika'da tanımayan mı kaldı! Herifçioğlu son iki ayda TY-101 aerodinamik Neo-Cet'lerle yaptığı başarılı uçuşlarla herkesin kalbini fethetti... Mac Cakson ilerde Amerika'nın en önemli savunucularından biri olacaktır... Ama o senin gibi palyaço kılığına girip te, nöbetçileri kandırmağa çalışacak kadar saf değildir... [illegible] bir Ayı'sın... Hani Kuzey ayıları varya, işte onlardan! Buraya gelişinin sebebi de casusluk olsa gerek... Yağma yok! Üçüncü Dünya Harbi çıkarsa bunu siz değil, biz kazanacağız. Hür milletler kazanacaklar... Bak bir ayağım sakat, görüyor musun? Bir zamanlar ben de uçardım mavi göklerde. Amerikan ordusunda çavuştum. Harbin ne demek olduğunu bilirim. Hükûmet kadrimi bildiği içindir ki beni buraya gece nöbetçisi olarak yerleştirdi... Seni enselemekle ne büyük bir başarı elde ettiğimi onlara bir kere daha ispat edeceğim için keyifliyim ve bu keyiften dolayı da çenem düştü. Oldu mu arzu ettiğiniz izahat? Yürü şimdi içeriye!...»

(Devamı Gelecek Sayıda)

MERAKLA BEKLEDİĞİNİZ

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1960 YAZLIĞI

En güzel yazı ve resimlerle, en cazip mevzularla, en meraklı bahislerle

Bir Kaç Haftaya Kadar Çıkıyor

1960 YAZLIĞI BİR HÂRİKA OLDU

Şimdiden Bayilerinize Sipariş Ediniz

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

Namus Borcu

Anadolu'dan düşmanı atılması için hazırlanan büyük taarruzun son hazırlıkları tamamlanmıştı. 26 Ağustos sabahı saat 4,30 da Türk'ün azminin ve imanının nelere kadir olduğunu bütün dünyaya bir defa daha gösterecek taarruz başladı. Araziyi kaplayan hafif bir sis alaca karanlıkta bir tül perde gibi muharebenin şiddetini gözlerden saklıyordu. En kanlı muharebe Kızıltaş, Çiyiltepe ve Kızlaryaylası isimli tepelerin civarında cereyan ediyordu. Bu tepeler düşman tarafından büyük masraflarla tahkim edilmiş ve İngiliz askeri mütehassısları gözüyle aşılamaz sıfatını kazanmışlardı.

Bizim 57. Tümene bu sarp kalelere benzeyen tepelerin zaptı vazifesi verilmişti. Tümen Kumandanı Miralay (Albay) Reşat Bey çok cesur ve fedakâr bir askerdi. Harbiyeyi 1897'de bitirmiş, Balkan Harbinde Yanya müdafaasına iştirak ederek yaralanmış. Birinci Cihan Savaşında Çanakkale'de, Suriye'de ve Muş'ta muharebelere katılmıştı.. İstiklâl Harbi başladığı zaman Karsta bulunuyordu. Millî Mücadele'de de en ön saflarda vazife almaktan çekinmemişti. Kendisi İstanbul'lu olduğu halde subay çıktıktan sonra cephelerde ve sulh hizmetlerinde geçen yirmiyedi yıl zarfında İstanbul'a ancak birkaç gün kalmak üzere ancak iki sefer uğrayabilmişti. Bu seferde, yine büyük pervasızlıkla düşmanın aralıksız yağdırdığı kurşun yağmuru arasında askerin başında hücumları idare ediyordu.

Topçumuz zayıf olduğu için bütün ateşini bir tepeye teksif etmişti. Diğer iki tepe ise istenildiği gibi ateş altına alınamıyor ve bunlardaki düşman kolaylıkla hücumlara karşı koyabiliyordu. Birinci tepe, piyademizin fedakâr atılışıyla kısa bir müddet içinde düşürüldü. Bu tepedeki düşman Mehmetçiğin kıvılcımlar saçan süngüsüyle kamilen imha edilmişti. Topçu ateşine tutulamıyan tepelerde ise durum bambaşkaydı. İyice gizlenen düşman kendini sakınmadan atılan aslan Mehmetçikleri rahatça durduruyor ve bu hal her an birçok şehide maloluyordu. Topçu cephanesinin sonuna gelmiş fakat bir sevmamıştı. Top ateşimizin durması demek, askerimizin çekilmesi demekti. Cephe Kumandanı Mustafa Kemal Paşa'dan gelen bir telefon emri yazılı olarak, ilk hatlarda çarpışan Miralay Reşat Bey'e ulaştırıldı. Bu emirde, 57. Tümen Kumandanı Miralay Reşat Bey'e umumî vaziyete menfi bir şekilde tesir ettiği söyleniyor, harekatın hızlandırılmasının lüzumu belirtiliyordu. Evet, teplerin alınması lâzımdı. Bunu, Reşat Bey de çok iyi biliyordu. Fakat topların orayı kiyat hatası yüzünden takviye alatutmaması düşmana dayanma gücü veriyordu. Reşat Bey, kafasında daima Başkumandanın emri olduğu halde askeri hücuma kaldırıyor, fakat bir türlü insangücünü aşan sebepler dolayısıyla muvaffak olamıyordu. Emir subayını yanına çağırdı. Başkumandana bir telefon haberi yazdırdı. Bunda, yarım saat kadar müsaade istiyor, kısa bir müddet içinde tepeleri tutan Yedinci Yunan Tümeninin haddini bildireceğini söylüyordu. Hücumlar, hücumları takibediyordu. Çiyiltepe'de düşman vardı. Reşat Bey bu düşmanı ezecekti. Fakat zaman geçiyor, dakikalar birbirini kovalıyor, kan ve ateş içindeki Çiyiltepe düşmek bilmiyordu. Yarım saatlik müddet tamamlanmıştı. Reşat Bey yeni bir taarruz emrini verdiği zaman, sözünü yerine getiremediği için kendi kendini yiyordu. Bu taarruz da, artık son kuvvetini harcayan düşmanın karşısında muvaffakiyetsizliğe uğradı.

Miralay Reşat Bey, nihayet emir subayını çağırarak Başkumandan'a hitaben yazdığı bir telefon mesajını verdi. Bu kâğıt kısa bir veda mektubu gibiydi: «Verdiğim sözü tutamadığımdan dolayı artık yaşayamazdım...» diyordu.

Komutanlarının ölüm haberi bütün tümeni coşturdu. Erler, subaylar bütün muharipler «Allah, Allah» sedaları arasında tepeye doğru âdeta kanatlanıp uçuyorlardı. Düşmanın bütün siperleri bir anda kahraman Mehmetçiklerle doldu. Türk süngüsü bu sefer de vazifesini eksiksiz başarmıştı. Çiyiltep'nin zaptı haberi, Miralay Reşat Beyin ölüm haberinin doğurduğu kedri hafifletti. Reşat Beyin intikamı düşmandan alınmıştı.

Türk subay ve erleri, komutanlarından aldıkları emirlerin yerine getirilmesini kendileri için bir namus borcu bilirler.

ÖZAY SUNAR

YILDIRIM KAPTAN

ELEKTRUM YOLUNDA

KAHRAMANLARIMIZ ELEKTRUM'DAKİ İSYANI BASTIRMAK İÇİN YOLA ÇIKARLAR...

HAVA GEMİSİ SON HIZLA DÜNYADAN UZAKLAŞIYOR..

ONLARI YENİ MACERALAR BEKLİYORDU...

DÜNYA GÖZDEN KAYBOLDU

IŞIK HIZINDAN SÜRATLİ GİTTİĞİMİZ İÇİN GÖRÜNMÜYOR !.

BİR HAFTA SONRA ELEKTRUMDAYIZ

UÇAĞINIZ ÇOK SÜRATLİ !.

BİR HAFTA HADİSESİZ GEÇTİ...

BİZİM GEZEGEN GÖRÜNDÜ!
ELEKTRUM'UN BAŞŞEHRİNE GİDİYORUZ
ALO..ALO.. GRANDOLF!
NE VAR BUR?.. NELER OLDU?..
EN SADIK DOSTUMUZDUR!
KUMANDAN KİRSTEN İSYAN EDEREK İDAREYİ ALDI. MAZAR HAVA ALANINA İNİN
ASİ GENERAL KİRSTEN'İN KAMPINDA...
BİR ELEKTRİKLİ UÇAK GELİYOR
GRANDOLF'UN UÇAĞIDIR HEMEN DÜŞÜRÜN!
MAP

EYVAH, YARA ALDIK!
DÜŞÜYORUZ!
NE HEYECANLI!
EĞLENCENİN SIRASI MI KEMERİ TAKIN!..
BU KEMERİ NASIL TAKAYIM?
ŞİMDİ GÖRÜRSÜN!
TAMAM!
33/3

HOPPALA !..
BABA, OYUN OYNAMIYORUZ !.
GRANDOLF GAYET NEŞELİ BİR İNSANDI EN TEHLİKELİ ZAMANDA BİLE GÜLÜP EĞLENİRDİ...
PARAŞÜT VAZİFESİNİ GÖREN KEMER SAYESİNDE YAVAŞCA İNİYORLARDI...
BABA KENDİNE GEL!
YERE İNEMEZ
ŞU KUŞU ALIN BEN İNERİM CANIM
BİİP
İŞTE BUR, AŞAĞIDA BİZİ BEKLİYOR!.
HIMM!
GRANDOLF BU YABANCI KİM ?.
YILDIRIM KAPTAN DOSTUMUZDUR.. MÜŞAVİR OLARAK GELDİ
33/4
HAFTAYA : DÜELLO

AŞAĞIDA BÜYÜK BİR GEMİ MEZARLIĞINA RASTLADIK...
BUNLAR SENELERCE DENİZ DİBİNDE YATMIŞ
BAK!.. 19 UNCU ASIRDAN KALMA BİR TİCARET GEMİSİ!.
AĞIR BİR KUTU BULDUK.....
ALLAHIM! YEŞİL MADDE ENKAZDAN ÇIKIYOR!!
ŞUNA YAKALANMADAN HEMEN YUKARI ÇIKMANIN YOLUNA BAKALIM!
KORKMA GÜN IŞIĞINDA SUYUN YÜZÜNE ÇIKAMIYACAKTIR.
İNŞALLAH HAKKIN VARDIR.
DENİZDEN GELEN TEHLİKE
GEMİDE KUTUYU AÇTIK.
BİR DEFTER ÇIKTI!
YÜZ SENE EVVEL BATAN BU GEMİ KİMYEVİ MADDE İLE DOLUYMUŞ!!
SU YÜZÜNE ÇIKIYOR! IŞIKTAN ÇEKİNİYOR!
HAYIR!. BİRAZ DİNAMİT GETİRİN, DERHAL TAM YOL İLERİ!!!
YÜZ SENEDENBERİ KİMYEVİ MADDELER DENİZDEKİ PETROLE TESİR EDEREK BU MADDE MEYDANA GELMİŞ!
KÜTLE HALİNDE ÜZERİMİZİ SARIYOR. KAÇALIM BURADAN!!
PERVANELERE SARILDI!. HAREKETSİZ KALDIK!!!!
33/5

NERE DEYSE BATACAĞIZ NEYAPIYORSUN TED?
DİNAMİTİ HAZIRLIYORUM. ZIPKIN TOPU HAZIRMI?..
OLDU, BAKALIM TESİR EDECEK Mİ?.
GRAUV!
IŞIKLARIN HARARET VERDİĞİNİ NASIL HATIRLAMADIK? BU NESNEYİ KAÇIRAN IŞIK DEĞİL HARARETTİ.
BRAM
PETROL ASİLLİ OLDUĞUNA GÖRE BU MADDENİN KOLAYCA YANMASI LAZIM.
YAŞASIN!! KURTULDUK!..
SON SÜRAT BİLL. BÜTÜN MİNTIKA ALEVLERE BÜRÜNDÜ!!
AZ SONRA
ŞİMDİ MESELE ANLAŞILDI.. TUTUŞMAMAK İÇİN HARARETTEN KAÇIYOR!!
DOĞRU BİLL! YEŞİL KÜTLENİN DUMAN HALİNE GELMESİYLE BÜYÜK BİR TEHLİKE ATLATTIK!....
SON

MEÇHUL DÜNYA

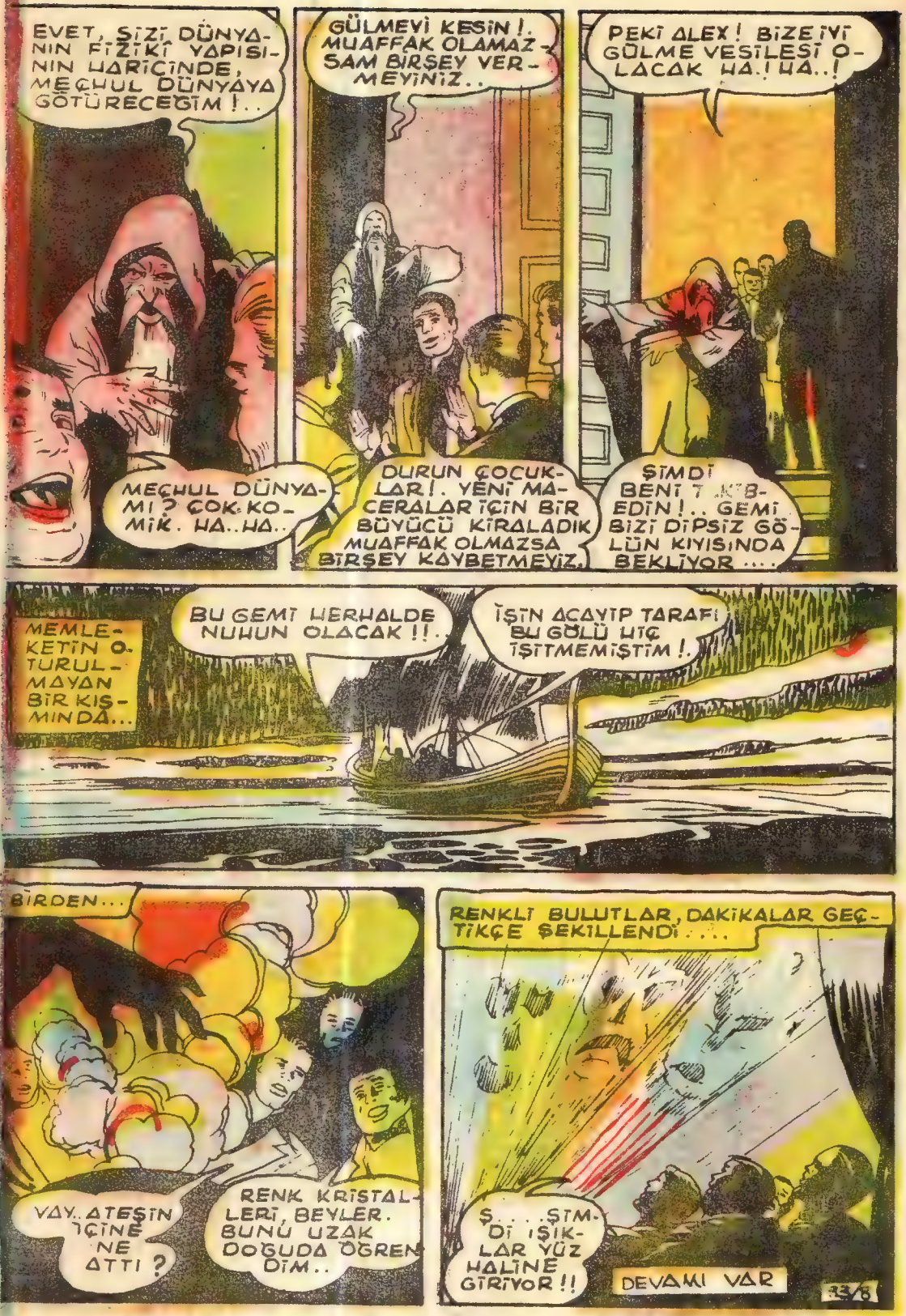
EVET, SİZİ DÜNYANIN FİZİKİ YAPISININ HARİCİNDE, MEÇHUL DÜNYAYA GÖTÜRECEĞİM!..
MEÇHUL DÜNYAMI? ÇOK KOMİK. HA..HA..
GÜLMEYİ KESİN!. MUAFFAK OLAMAZSAM BİRŞEY VERMEYİNİZ..
DURUN ÇOCUKLAR!. YENİ MACERALAR İÇİN BİR BÜYÜCÜ KİRALADIK MUAFFAK OLMAZSA BİRŞEY KAYBETMEYİZ.
PEKİ ALEX! BİZE İYİ GÜLME VESİLESİ OLACAK HA.! HA..!
ŞİMDİ BENİ T..KİB EDİN!.. GEMİ BİZİ DİPSİZ GÖLÜN KIYISINDA BEKLİYOR ....
MEMLEKETİN OTURULMAYAN BİR KISMINDA...
BU GEMİ HERHALDE NUHUN OLACAK!!..
İŞİN ACAYİP TARAFI BU GÖLÜ HİÇ İŞİTMEMİŞTİM!.
BİRDEN...
VAY.. ATEŞİN İÇİNE NE ATTI?
RENK KRİSTALLERİ, BEYLER. BUNU UZAK DOĞUDA ÖĞRENDİM..
RENKLİ BULUTLAR, DAKİKALAR GEÇTİKÇE ŞEKİLLENDİ....
Ş....ŞİMDİ IŞIKLAR YÜZ HALİNE GİRİYOR!!
DEVAMI VAR
33/8

KONYA SADIRLAR İLKOKULUNU «PEKİYİ» DERECE İLE BİTİRENLER

ŞEREF KÖŞESİ

Mukaddes ESER ★ 5/A, No: 31

S: **Hafize DAYAR** ★ 5/A, No: 104.

S: **Mustafa ŞAHBAZ** ★ S: 5/A, No: 227.

Hüseyin KENDİRCİ ★ S: 5/A, No: 339.

Vahit OZGRI ★ S: 5 B. No: 1.

H. Hüseyin GOKMEN ★ S: 5/B, No: 601.

Mustafa KOÇAK ★ S: 5/B, No: 703.

Baysen AKDEMIR ★ S: 5/B, No: 715.

KONYA SADIRLAR İLKOKULUNUN 1 — 4. SINIFLARINI PEKİYİ DERECE İ L E GEÇENLER :

Abdullah GÜNGÖR ★ Sınıf 4/A, No: 216.
Hatice BIÇAK ★ Sınıf: 4/A, No: 351.
Mustafa KIVANÇ ★ Sınıf: 4/A, No: 355.
Mustafa BAŞAK ★ Sınıf: 4/A, No: 702.
Mustafa ÖZTOKLU ★ Sınıf: 4/B, No: 392.
Hasan PEMBEGÜL ★ Sınıf: 4/B, No: 415.
Kemal DEMİR ★ Sınıf: 4/B, No: 420.
Necmiye ÜZER ★ Sınıf: 4/C, No: 448.
Musa ZENGİ ★ Sınıf: 4/C, No: 504.
İsmail ÇAĞDAVUL ★ Sınıf: 4/C, No: 511.
Türkân SARIKLAR ★ Sınıf: 4/C, No: 590.

Zafer ORAL ★ Elâzığ, Namık Kemal İlkok. S: 5/A, No: 50.

Onder GULTEKIN ★ Isparta Fevzipaşa İlkokulu S: 5, No: 228.

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Öyle birşey olmadı. Onu evin erkeği farzederek konuştum. Bana: «Eğer çalışır, adam olursa niçin vermiyeceksin teyze?» demişti. Hani hiç itiraz etmedi. Hatta kızın nişanlısı bazen kapıya gelir, Ahmet onu pek candan karşılar.

— Vallahi teyzeceğim ben bu iki gencin arasında böyle başka türlü bir duygu sezmedim. Kardeş gibi seviyorlar birbirlerini.

— İyi ama nedir bu çocuğun hali?

— Sakın bir başkasını sevmiş olmasın?

— Başkasını mı?

— Olur ya, çalıştığı yerde bir kız veya yolunun üstünde biri bulunabilir. Yetişmiş erkek. Böyle kız çocuklar gibi evinde oturup kısmet beklemez a. Belki mahalleden bir kızı sevmiştir.

— Mahalleden mi?

— Oyle ya. Ben mahallede kimler var bilmiyorum.

— Hepsi namuslu çocuklardır.

— Teyzeciğim namuslu olmak sevmeğe mani mi? Bilâkis namuslu adamlar daha çok sevmeğe ve sevilmeğe hak kazanırlar.

— Doğru yavrum, doğru ama, bilmem ki.

— 13 —

Besime hanım artık rahat edemiyordu. Ahmedin kötü bir kadına kapıldığını bile zannediyor, artık gözünü genç adamdan hiç ayırmıyordu. Bir gün yine odasına girdi. Bu defa Ahmet:

— Teyze, dedi. Benimle niçin meşgul oluyorsun. Başında bukadar gaile var?

— Bula bula o iğneci kızı mı buldun?...

Demek hareketlerinin kontrol altına alındığını o da farketmişti. Besime Hanım oturdu ve:

— Bana bak oğum, dedi. Sana bu kadar emek verdim. Gerçi sen de hayırlı bir evlât gibisin. Aldığın parayı öylece getiriyorsun. Geçimimize büyük yardımların oluyor. Ama ben sende birşeyler seziyorum. Beni üzme oğlum, nen varsa söyle.

Ahmet kıpkırmızı kesildi ve:

— Benim birşeyim yok teyze, dedi.

— Hayır oğlum. Benim içim rahat etmiyor.

— Teyzeciğim, sen benim anamsın. Sana söylenecek bir sıkıntım olsa söylerdim. Ortada fol yok yumurta yok. Benim derdim bana yetiyor. Bir de seni üzmiyeyim.

— Ahmet, beni seni iyi bilirim. Senin yaşında bir delikanlının bir tek düşüncesi olur. O da birisini sevmektir.

Ahmet başını iğdi. Kadın ona dikkatli dikkatli baktı.

— Oğlum, benden birşey saklama. Derdini ben de bileyim.

Delikanlının gözlerinin içi yaşardı.

— Sıkılıyorum teyze, dedi.

— Hakkımı helâl etmem sana Ahmet.

— Teyze tavşan dağa küsmüş dağın haberi olmamış. Ben de bir insanım. Gezmem yok, yürümem yok. Benim yaşımda iki çocuk sahibi arkadaşlarım var. Benim de aklımdan birşeyler geçmez değil. Ama dediğim gibi ben kendi kendime gelin güvey olup bir şeye heveslensem, bu hevesimin de yerine gelmemesi belli olsa bunları sana ne diye söyliyeyim. Zaten hastasın. Bir de benimle mi uğraşacaksın?

— Oğlum sen hangi dağa küstün, söylesene bana.

— Çeşmenin üstündeki dağa küstüm teyze.

Kadın birden canı yanmış gibi haykırdı:

— Ne diyorsun Ahmet. Bana bugünleri gösterecek miydin sen? Bula bula o iğneci kızı mı buldun?

Sevim bazen komşulara iğne yapardı. Evde olduğu geceler onu çağırırlardı. Hatta çocukların hastalığında onlara da gelmişti. Hem Besime teyzenin uzattığı parayı almamış:

— Teyze, Allah rızası için bukadar çocuğa bakıyorsun, bırak benim d bir yardımım bulunsun, demişti

Kadın ayağa kalktı ve odadan çıktı Çoluk çocuk yatmıştı.. Yukarı çıktı. Pek meraklanmıştı. Küçük odada ışık yanıyordu. Kapının önünde durdu. Orta parmağının kökü ile kapıya vurdu. Semahat hanım hemen kapıyı açtı. Geceliğini giymişti.

— Buyurun teyzeciğim.

— Çocuk uyudu mu?

— Evet.

— Kızım sizi rahatsız ettim. Ahmedin yanından geliyorum da.

— Giriniz içeriye teyze, ne oldu?

Kadın divanın üstüne oturdu. Gözleri yaş içindeydi.

— Sevecek adam bulmuş, dedi. Mahallede bir hastabakıcı var. Galiba hastahaneye gittiği zaman gördü onu.

— Peki niçin meraklanıyorsunuz teyze. Allah kısmet ettiyse olur.

— Kızım, bilmeden söylüyorsunuz. Benim gözüm bu kızı hiç tutmamıştı. Onu mahallede kötü bir örnek gibi görürüm. Gece yarısı çağırırlar, evlere gider, hastalara iğne yapar. Sonra hastahanede çalışıyor.

— Bir ahlâksızlığını gördünüz mü?

— Görmedim ama, görünen köy kılavuz istemez. Bütün gün erkeklerin içinde. Ben çalışan kızları hiç tutmam.

Semahat hanım:

— Çalışan kızlar da lâzım teyze, dedi. Edebî ile çalıştıktan sonra ne olur? Birbirlerini seviyorlarsa mani olmayın.

— Bana bakın kızım, ben buna katiyen razı olmam.

— 14 —

Ahmedin akşamları suya gitmesi, artık pek kısa sürüyordu. Hemen hemen gitmesiyle gelmesi bir oluyordu. Yemekte neşeli görünmeğe çalışıyor, odasına girip hemen yatıyordu.

Fakat gözlerinin içinde bir dargınlık, bir mahzunluk vardı. Yüzü gülerken içinden ağladığı sanılıyordu. Besime Teyze Ahmedin kendi gönlünü yenmeğe ve kendisine karşı gelmemek için neşeli olmağa çalıştığını anlıyordu.

Ahmet hakikaten böyleydi. Dargındı. Ama dargınlığını eskisinden daha yakın görünmeğe çalışarak saklamak belli etmemek istiyordu. Fakat odasında ışığı söndürüp, pencerenin önünde sigarasını içerken:

— Iğneci kız, diyordu. İğneci kız.

Bu söz ona pek dokunmuştu.

Aradan bir hafta geçti. Besime teyze bir daha girdi onun odasına.

— Bana bak oğlum dedi. Şurada ne kaldı. Remzivenin işini bitirelim, ben ... istedi... nden çok lâzım ... um

(Devamı Gelecek Sayıda)

Hayvanlar ÂLEMİ

KOYUN

KOYUNUN ayaklarına hiç dikkat ettiniz mi? Vücuduna göre ne kadar ince ve zayıftır. Bunun içindir ki, koyun uzun zaman koşamaz. Çabuk yorulur. Fakat yavaş yürümek şartile epey yol alır.

Koyun, bu hayvanın dişisinin adıdır. Erkeğine koç, yavrusuna da hepinizin bildiği gibi kuzu derler. Koçlar dişilerden daha iri ve kuvvetlidir. Başlarında büyük ve bükümlü boynuzları vardır.

Koyunlar ortalama on iki yıl kadar yaşar. İnsanlar bu hayvanların sütünden, yününden ve etinden faydalanır.

Memleketimizde başlıca üç cins koyun vardır.

1. Kıvırcık: Bu ırk Balkan yarımadasında bulunur. Çok makbuldür. Boyu yarım metredir. Ağırlığı 30 - 40 kilo gelir. Dişilerinde çokluk boynuz bulunmaz. Rengi siyah, beyaz ve esmer olur. Kuyruğu uzun ve incedir. Bir koyun iki kilo yün verir. Yünü kıvırcık olduğundan kendisine bu ad takılmıştır. Eti çok tatlıdır. Soğuğa ve hastalığa karşı dayanıklıdır. Şimdi Ege ve Marmara sahillerinde bu hayvanın melezlerini yetiştiriyorlar.

2. Dağlıç: Bunun boyu da kıvırcığın boyu kadardır. Öbür koyunlardan kuyruğunun «ekli ve büyüklüğile farkolunur. Kuyruğunun ağırlığı 3 - 5 kilo kadardır. Bundan çıkarılan yağa «kuyruk yağı» denir. Dağlıç koçlarının boynuzları kıvırcık koçlarınınki kadar büyük değildir. Sütün kıvırcığınkinden az, yünü kalındır.

3. Karaman: Bu koyunlar başlıca kuyruklarının şeklinden tanınır. Karaman kuyruğu kalın ve büyüktür. Bu kuyruğun tam arka ortasında bir yol bulunur. Kuyruğun ucu yukarıya doğru kıvrıktır. Asıl kuyruğun arkasında ve daha küçük bir kuyruk meydana gelir. Kuyruğunun ağırlığı çokluk beş kiloyu geçer. Sütü azdır. Eti de öbürlerininki kadar tatlı değildir.

Bu koyun ırklarından başka yabancı ülkelerde yetişen daha birçok çeşitli koyunlar vardır. Bunların en başında gelen Merinostur. En tanınmışları İspanya'da bulunur. Yünleri çok güzeldir. Son zamanlarda memleketimizde de bunlardan üretiliyor.

Koyunların ve kuzuların beslenmesi pek okadar güç değilse de, dikkat edilecek bazı noktalar vardır. Kuzu doğduktan sonra anası tarafından yalanarak kurutulur. Kuruyunca derhal kendiliğinden meme emmeğe başlar. Kuzuların çok süt emmesine mâni olmamalıdır. Böylece daha çabuk büyür ve besli olurlar. Kuzu ilk zamanlar annesile birlikte sürüde gezer. Üç ay sonra her zaman annesini rahatsız etmemesi ve emdiği sütü iyice hazmedebilmesi için kuzu ağılda kalır. Akşam ve sabah emzirilir. İki, üç aylıkken yavaş yavaş merada taze ot yemeğe de alıştırılmalıdır. Böylece gün geçtikçe sütten kesilmelidir. Bu sırada meradaki ottan başka ağılda da ot ile kepek vermelidir. Çünkü kuzular asıl genç iken büyürler. Bu sırada lâzımgeldiği şekilde beslenmezlerse, sonradan ne kadar çok yem verilirse verilsin fayda etmez.

Dünyanın 4 Köşesinden

Ölü denizde insan niçin batamaz?

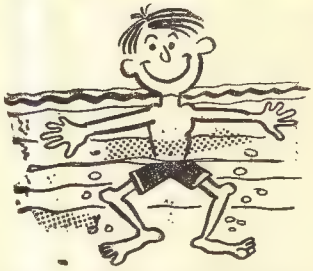

Filistin'de bulunan Ölü Deniz'in suy uo kadar ağırdır ki içinde kimse boğulamaz. Bu suyun terkibindeki tuz nisbetinin yüksekliğinden ileri gelir. Normal deniz suyunun sadece yüzde iki veya üç nisbetinde tuz ihtiva etmesine mukabil, Olü Denizde bu nisbet yüzde 24'e yükselir. Demek oluyor ki bu denizin suyunun ağırlığının dörtte biri çeşitli tuzlardır. Büyük taşıma kabiliyeti bundan ileri gelmektedir. Bu suda yüzen insanlar, suyun içinden çok üzerinde yüzmekte olduklarından batamazlar. Bu garip olay Arşimed Prensibiyle izah edilebilir: Bir sıvıya dalan her cisim, yer değiştirttiği suyun ağırlığı kadar hafifler. Ozgül ağırlığı sıvılardan hafif olan bir cisim, yukarıya doğru etki gösteren kuvvet, ağırlığıyla eşit olana kadar batar. Bundan sonra dengesini temin etmiş olur — yani yüzer.— Olü Deniz'deki bir yüzücü tarafından yerinden olan su miktarı normalden çok daha ağır olduğu için, denge temin etmek için yüzücü, daha az suya yer değiştirtse de olur. Böylelikle suda daha az batar ve kıpırdamasına hacet kalmaksızın yüzer.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Olimpiyat Oyunları Başlarken

Roma Olimpiyat oyunları 25 Ağustosta başlayıp 11 Eylülde sona erecek. Bu Olimpiyatlar modern olimpiyatların 17 ncisidir.

Olimpiyat oyunları Milâttan evvel 776 senesindenberi, yani 2736 senesindenberi yapılmaktadır. Olimpiyatlar eski devirlerde Yunanistanda başlamıştı ve Yunan yarımadası ile civar memleketlerin sporcularını sulh devirlerinde bir araya getirirdi. Romalılar devrinden sonra bu eski olimpiyatlar unutuldu.

1894 senesinde Fransanın tanınmış şahsiyetlerinden Baron de Coubertin sulh senelerinde dünya sporcularını bir araya getirmek ve mertçe mücadelelerini temin etmek için modern olimpiyat oyunları fikrini ortaya attı ve ilk olarak 1896 da Atinada modern olimpiyatlar tertip edildi.

Olimpiyatlar sulh senelerinde ve dört yılda bir yapılır. Harbe rastladığından 1916, 1940 ve 1944 olimpiyatları yapılamamıştır. Bugüne kadar yapılan olimpiyatlar ve yerleri şöyledir:

1.	1896 Atina	(Yunanistan kazandı)
2.	1900 Paris	(Fransa kazandı)
3.	1904 St. Louis	(Amerika kazandı)
4.	1908 Londra	(İngiltere kazandı)
5.	1912 Stokholm	(İsveç kazandı)
7.	1920 Antwerp	(Amerika kazandı)
8.	1924 Paris	(Amerika kazandı)
9.	1928 Amsterdam	(Amerika kazandı)
10.	1932 Los Angelos	(Amerika kazandı)
11.	1936 Berlin	(Almanya kazandı)
14.	1948 Londra	(Amerika kazandı)
15.	1952 Helsinki	(Amerika kazandı)
17.	1956 Melburn	(Rusya kazandı)

Olimpiyat oyunları için Baron de Coubertin şu sözleri söylemiştir:

«Olimpiyatlarda en mühim nokta kazanmak değil, olimpiyatlara katılmaktır. En lüzumlu kaide kazanmak değil iyi mücadele etmektir.»

İşte bu parola ile her dört senede bir 70 millete mensup sayısı halen 6000 i bulan sporcu, kazanmak ümitleri olmasa bile iyi mücadele eden sporcular olduklarını isbat için olimpiyatlara gitmektedirler.

Fillerin mezarı hiç keşfedilmiş midir?

Öleceklerini anlayınca, fillerin belli bir yere giderek ölümü bekledikleri, böylece bu gizli yeri bulanı, muazzam bir fildişi hazinesinin beklediği hakkında anlatılanlar, eski bir efsanedir. Esasen vahşi bölgelerde herhangi bir hayvanın ölüsüne rastgelinmesi ender hâdiselerdendir. İhtiyarlıktan ölen hayvanlar, leş yiyenler tarafından pek kolay bulunmaktadır. Kara hayvanları işlerini bitirince, kemiklerin etleri de akbaba gibi leş yiyen kuşlar tarafından kemirilmekte ve kemikler oraya buraya dağılmakta gecikmemektedir. Tropikal bölgelerde hızla gelişen bitki örtüsü kafataslarını ve diğer iri kemikleri pek çabuk örterek gözden gizler.

Yazları niçin açık renk elbise giyeriz?

Gerek kadınların gerekse erkeklerin yaz mevsiminde neden açık renk elbiseler giydiklerine kafamızı yormayız bile. Halbuki bu itiyat, mühim bir maksada hizmet etmektedir: Koyu renk cisimler güneş ışığında açık renk olanlardan daha fazla ısındıkları için. Zaptettikleri güneş ışınlarının büyük bir kısmını maessederek ısı enerjisine çevirirler. Işık enerjisinin massedilmesi, koyu renk elbiselerdeki moleküllerin hareketini hızlandırır ve bu da bir ısınma hissi olarak hissedilir. Açık renk elbiselerde ise durum bunun aksidir. Açık renk dokuma, güneş ışınlarının büyük bir kısmını geri aksettirir. Bu ameliyeyi hissetmek için, sıcak ve güneşli bir günde elimizi koyu renk bir otomobilin evvelâ koyu renk kapağına, sonra da öndeki krome kısımlara sürmek kâfidir. O zaman, koyu renk kısımların kızgın olduğunu, ışığı geri aksettiren parlak kısımların ise ele çok daha serin geldiğini görürsünüz.

Geçen yıl denizlerde kaç gemi kayboldu?

1959 yılı zarfında, 338.000 ton tutarında 1000 gemi batmıştır. Bu, 12 yıldır en büyük rakamdır. Aynı yıl içinde, limanlarda yangın veya infilâk sonucunda denizin dibini boylıyan 428 gemi bu rakama dahil değildir. **Meral GASPIRALI**

EZOP'tan Hikâyeler

Çeviren : Özay SUNAR

Maymun ve Marangoz

Bir maymun, bir marangozun karşısına oturmuş, iki çivi ile nasıl bir tahtayı yardığına bakıyordu. Sonra marangoz ışını yarıda bıraktı. Gitti. Bunu gören maymun, derhal harekete geçti, tahtayı kendisi de çivilerle delmek istedi. Tahtanın üstündeki bir çiviyi, öbürüne vurmadan cekip almak istedi. Ve zavallı hayvanın elleri tahtanın arasına sıkıştı. Marangoz işinin başına dönünce, yaramaz maymunu gerektiği şekilde cezalandırdı.

BİR SIKINTIDAN KURTULMAK, O SIKINTIYA GİRMEKTEN ÇOK DAHA ZORDUR.

İki kertenkele...

İki kertenkele bir duvarın altına uzanmışlar ısınmağa çalışıyorlardı. Bir tanesi:

— «Durumumuz ne kadar iğrenç,» dedi. «Sadece variz o kadar. Çünkü varlık zincirinde yerimiz olmadığı gibi, hiçkimse de varlığımıza kıymet vermiyor. Neden büyük bir ormanda asil bir geyik olarak yaratılmadım?»

Tam o sırada iki av köpeğinin bahsetmekte oldukları asîl hayvanın peşinde koşmakta olduklarını gördüler. Geyik bu takibten o kadar yorulmuştu ki, jok geçmeden köpeklerin eline düştü ve parça parça edildi. İki kertenkele bu duruma kendi gözleriyle şahit olmuşlardı.

Akıllı kertenkele arkadaşına «Yerinde olmak istediğin hayvan bu muydu » diye sordu. «Onun hazin ölümü sana mütevazi olmağı öğretsin.»

KİŞİ ELİNDE OLANLARLA RAHAT VE MESUT OLMAĞA ÇALIŞMALIDIR.

Horoz ve Midye

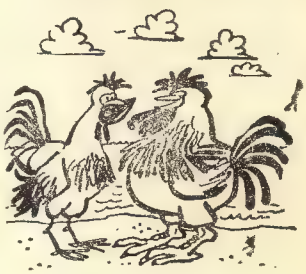

Horozun biri deniz kenarında bir midye bulmuştu. Midyeyi gagasıyla tuttu, ikiye ayırmak için uzun zaman bir taşa vurdu, vurdu. Gayet hilekâr olan ihtiyar bir horoz yavaşça yaklaştı. Genç horozun yaptıklarını uzun bir zaman sesini çıkarmadan seyretti.

En sonunda, ihtiyar horoz, «Dostum,» dedi. «Midyeyi bu şekilde açmana imkân yok. Beni dinle. Şöyle yap: Mümkün olduğu kadar yükseklere havalan, sonra midyeyi bir kayanın üstüne at. O zaman kabuğu parçalanacak sen de canın istediği gibi yiyeceksin.»

İyi huylu bir hayvan olan genç horoz söyleneni yaptı. Semada yükseldi ve oradan midyeyi bir kayanın üstün bıraktı. Ama attığı midyeyi yemek ona kısmet olmadı. Çünkü ihtiyar horoz derhal koşmuş ve midyeyi kapmıştı.

MENFAATİNİ DÜŞÜNEN İNSANLARDAN UZAK DURUN.

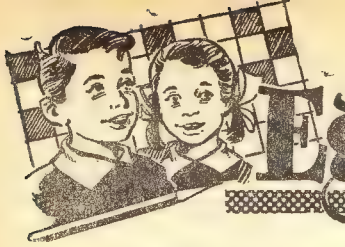

Eğlence BİLMECE BULMACA

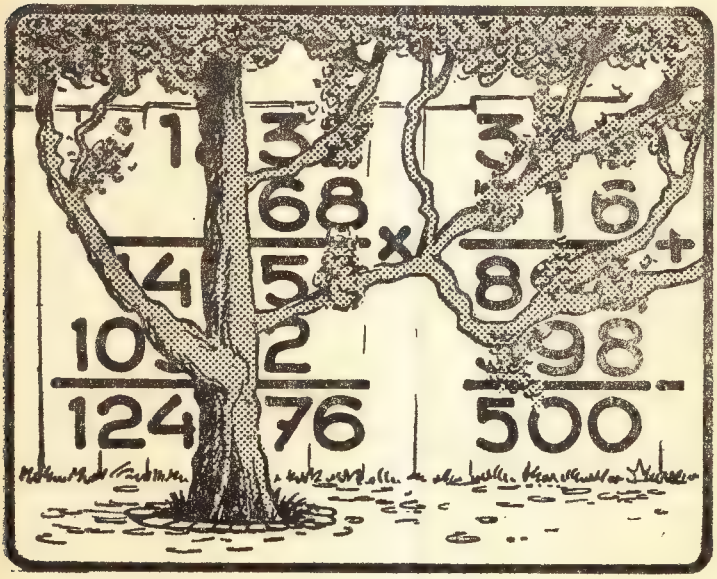

Adamın biri tahta perdeye iki problem yapmış. Fakat maalesef ağacın dalları bu problemlerin bazı kısımlarını gözden saklıyor. Görünmeyen rakkamların ne olduklarını bularak problemleri tamamlayınız! Soldaki problem size daha kolay gelecek, isterseniz ondan başlayın.

Çözümü :

1832		382
x 68	+	516
14656		898
10992	—	398
124576		500

DÖRT KERE BİR

Bir köylü çocuğuna sordular:

— Sen okulda okudun mu?

— He okudum. Şahadetnamem de var.

— Peki, söyle bakalım. Dört kere bir kaç eder?

— Beş eder.

— Olmadı.

Çocuk uzun uzun düşündü:

— Üç eder.

— Oğlum beş eder, üç eder diyorsun da neden dört eder demek aklına gelmiyor?

— Yo!... O senin dediğin iki kere ikidir. Okulda böyle öğrettiler bize.

İLK İŞ

Öğretmen tarih dersinde müzakere yapıyordu. Çocuklardan birine sordu:

— Yahudiler Kızıldenizi geçtikten sonra ne yaptılar?

— Kurulandılar efendim.

DİLENCİNİN ÇOCUKLARI

Köşebaşında el açmış dileniyordu.

— Allah rızası için! Başınızın sadakası!... Iki öksüzüme beş, on kuruş veriniz.

Bir kadın sordu:

— Peki, çocukların nerde?

— Sinemaya gittiler!

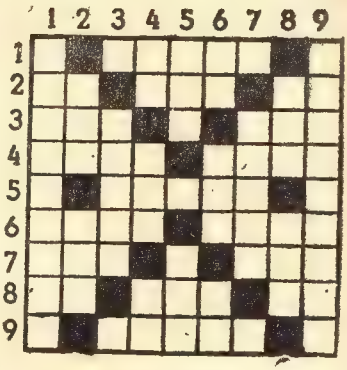

Soldan sağa doğru:

1 — Arama sonunda elde edilen. 2 — Beyaz, ilk besinimiz, babanın yarısı. 3 — Tersinden oku: Bir ilçemiz, kızıl ateş. 4 — Serbest bırakma, duvarcı aracı. 5 — En büyük savaş gemimiz. 6 — Adanılan şey, tırnağın altındaki et. 7 — Zilin büyük babası, isim. 8 — Sanat, bir cins peynir, tersinden oku: Çok değil. 9 — Kuşların hapishanesi.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Eşek. 2 — Ceviz, geniş değil. 3 — Kadınların genel lâğabı. 4 — Akıl, kemer biçiminde anıt, bir nota. 5 — Değerli birşeyi bedavadan ele geçirmek, içi çürük. 6 — Bir saz, bir aydınlanma aracı, bir nota. 7 — Tencerenin büyük babası. 8 — Geniş, bir mevsim. 9 — Beyazlığını gidermek.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	D		S	A	B	U	N		D
2	A	L		Ş	A	L		S	U
3	R		S	U	C	U	K		T
4		K	A	R	A	M	A	N	
5	B		K	E	N	A	R		Ç
6	A	R	I		A		A	L	A
7	C	A	N	A	K	I	Y	A	N
8	A	Y	A	Z		S	E	F	A
9	K		N	A	S	I	L		K

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

Beraber
GÜLELİM

TRENDE

Biletleri kontrol eden memur sakallı bir köylüye:

— Baba, tren biletin? dedi. Köylü cevap verdi:

— Kusura bakma... alamadık. Memur kızdı:

— Yahu sen nereye gidiyorsun?

— İneboluya.

— İstanbuldan, Kayseri'ye biletsiz gidilir mi?

— Alacaktım ya... Kesemize uygun bir bilet bulamadık.

DELİNİN AKLI

İki deli geceleyin konuşuyorlardı. Biri elindeki elektrik fenerini havaya doğru tutup arkadaşına:

— Haydi Ahmet, dedi, şu ışığa tırmansana bakayım.

Öbürü güdü:

— Pışşşt!... Ben deli miyim? Birden söndür de yere yuvarlanayım öyle mi?

NASIL BİLMEM

Sokakta bir adam düşürdüğü lirayı arayıp duruyordu. Biraz ötede bir erkek çocuk onu seyrediyordu. Yanına bir arkadaşı geldi ve:

— Bu adama neden böyle bakıyorsun?

— Düşürdüğü lirayı arıyor da...

— Peki, lira olduğunu nereden biliyorsun?

— Nasıl bilmem, ben buldum.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ'ÜN CEVABI

1 — Kuzey kutbu yakınlarında yaşıyan bir Eskimo.
2 — Süt sağıyor.
3 — Bir lokomotif tekerleğidir.

DERSE ÇALIŞIYOR

Yılmaz, Halkevinin çocuklar tiyatrosuna ilk defa olarak gidiyordu. Tiyatro salonuna girer girmez gözü sahneye ilişti. Tiyatro perdesinin önünde süflör kapağının altından birisinin kâğıtları düzeltmekle uğraştığını görünce:

— Babacığım bak, bu adamde rslerine tiyatroda çalışıyor! Keşke ağabeyimi de alsaydık! Derslerine burada çalışırdı! dedi.

HAYVANLAR ARASINDA

Küçük bir tırtıl, koskoca bir eşekle konuşmaya dalmıştı. İkisi de kendilerini öğüp duruyorlardı.

Tırtıl — Ben öldükten sonra kelebek olacağım, dedi.

Eşek güldü:

— O da bir şey mi? Ben öldükten sonra kuzu olacağım.

ÖYLE ISE

Ahmet — Bu öğle benimle yemek yemek ister misin?

Hüseyin — Tabiî isterim.

Ahmet — Öyleyse annene söyle saat 12 de size geleceğim.

SINIFTA

Öğretmen — Söyle bakalım oğlum, kurtları köylüler niçin öldürürler?

Ali — Kuzularını öldürüyor diye efendim.

Ön sırada oturan Aylâ hemen söze başladı:

— Oyleyse efendim, kasapları niçin öldürmüyorlar.

ÇİZME

Çocuk — Amca, İtalyaya gitmişsin! İtalya sahiden çizme biçiminde miydi?

— !...

İKİ ÇOCUK ARASINDA

— Ağabeyim çok büyük bir ressamdır. Bir fırça vuruşu ile gülen bir çocuk resmini, ağlayan bir çocuk resmi yapar.

— O da bir şey mi? Babam bu işi fırça kullanmadan, bir tokatta daha canlı yapar!

DOĞRU CEVAP

Öğretmen — Oğlum içinde süt bulunan beş şey söyle.

Öğrenci — Peynir, tereyağ, dondurma ve iki inek.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 33 CİLT: 1960-2
17 AĞUSTOS 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

'YIKANIR' MAVİ
Parker'in
SUPER Quink
yıkanır mavi mürekkebinin lekeleleri ilik su ve sabunla çıkar.
SOLVEX İHTİVA EDEN YEGÂNE MÜREKKEP
Evde, Okulda
YIKANIR MAVİ
SUPER Quink
kullanınız

Tarihe Malolmuş Güzel Sözler

N'olur Beni Bir Düşmandan Mahrum Etme!.

Eski İngiliz ananesine göre döşenmiş odada iki adam vardı. Karşılıklı olarak kadife kumaşlarla kaplı koltuklara gömülmüşler, dereden, tepeden konuşuyorlardı.

İki adamdan birisi, saçları bir hayli dökülmüş, gözlüklü, tıknazdı. İkincisi ise uzun boylu, zayıftı. Uzun boylu adam, gözlüklü adamın, Hugh Walpole'nin bir arkadaşıydı.

Ev sahibi olan Walpole, İngiltere'nin en sevilen, en popüler romancısıydı. Yazdığı eserler binlerce kişi tarafından okunuyordu. Çok halim-selim; kimseye fnalığı dokunmayan bir insandı. Buna rağmen müthiş bir düşmanı vardı. Çünkü Hugh Walpole, yeni edebi ceryanlara kapılmazdı. O eserlerini daima, kelimenin tam mânası ile, «babadan gördüğü şekilde» yazardı.

Hugh Walpole ,kendisini çekemeyenlere, arkasından veya yüzüne karşı atıp tutanlara hiç kızmazdı. Hatta onların bu tenkitlerinden memnun bile olurdu. Zira Walpole, bilirdi ki tenkit insanı kamçılar, azmini yükseltir.

Birgün, Hugh Walpole'ye bu büyük başarısını neye borçlu olduğunu sormuşlardı. An'anevî İngiliz romancısının temsilcisi hiç düşünmeden, suali soranlara şu cevabı vermişti: «Düşmanlarım». Sonra da şunları ilâve etmişti: «Eğer onlar olmasaydı, beni tenkit üstüne tenkit etmeselerdi, ben bu şöhrete erişebilir miydim hiç?... Onlar beni tenkit ettiler, tenkit ettikçe de ben daha çok çalıştım... Onları yere vurmak için canımı dişime takarak çalıştım... Ve bunun sayesinde de bugünkü seviyeme ulaştım...»

İşte Hugh Walpole, bunun için düşmanlarına kin bağlamıyordu.

★

Söz dönüp dolaşıp, Walpole'yi beğenmeyen birine gelmişti. Uzun boylu arkadaşı, Hugh'a: «Nasıl oluyor da böyle kimselere hâlâ dost gözüyle bakıyorsun, anlamıyorum vallahi,» dedi. «Ben senin yerinde olsam...»

Uzun boylu adamın sözünü tamamlamasına fırsat vermeden Hugh Walpole atıldı. Arkadaşının sözünü yarıda kesti. Gülerek: «N'olur,» dedi, «onun aleyhinde bulunup da, beni bir düşmanımdan mahrum etme...»

Uzun boylu misafir şaşırmıştı. Düşmanına bile iyi gözle bakan bu büyük yazara şaşkın şaşkın bakıyordu. Bakışlarından onun işine akıl-sır erdiremediği açıkça okunuyordu... Hugh, bunu anlamış olacak ki, niçin düşmanlarını sevdiğini, uzun boylu arkadaşına bir defa daha anlattı. Düşüncelerini söyledi. Konuştu, konuştukça açıldı. Ta ki uzun boylu misafir, düşmanların, insanın ilerlemesinde baş rolü oynayacağında kendisi ile hem fikir olana kadar.

★

1884 yılında Yeni Zelanda'da dünyaya gelen, 1941 de Londra'da ölen meşhur İngiliz romancısı Hugh Walpole'nin bu sözü arkadaşına söylediği bu güzel sözü, «N'olur beni bir düşmanımdan mahrum etme!» sözü 40 yıldanberi, insanlar arasında söylene söylene, bir darbımesel, atasözü olmuştur. Tenkit edilmekten haz duyan, müstesna kişiler, kendilerini yerenlerden söz açıldığı zaman hep bu sözü «No'lur beni bir düşmanımdan mahrum etme!» sözünü tekrarlamaktadırlar.

Sevgili çocuklar, siz siz olun, tenkitten yılmayın. Size düşman olanlara bile düşman gözüyle bakmayın. Ve birisi sizi, yaptığınız işi tenkit ettiği zaman, Hugh Walpole'yi gözünüzün önüne getirin. Tenkit eden adamı, sözlerine kızarak değil,, başarınızı ona da kabul ettirerek utandırmaya çalışın.

Erdoğan SEVGİN

AÇILALIM ENGİNE

Şu engin, mâvi deniz,
Ne güzeldir bilseniz,
Sararmadan bet, beniz,
Açılalım engine!...

Dalgalar, şahlanmış at,
Martılar, çırpar kanat,
Ne hoştur suda hayat,
Açılalım engine!...

Elimizde bir kaval,
Dilimizde bir masal,
Kiralayıp bir sandal,
Açılalım engine!...

Kıyı kıyı gezerek,
Yalıları süzerek,
Kolon vurup yüzerek,
Açılalım engine!...

Kollayıp nurlu izi,
Toplanın dizi, dizi,
Selâmlarken Ay bizi,
Açılalım engine!...

F. Cemâl Oğuz OCAL

5 BUCAKTAN

KUZEY AMERİKADA YAŞAYAN KIZILDERİLİLERİN BİR KOLU OLAN "APAŞİLAR BİZON DERİSİNDEN YAPILIP ÜZERİNDE ÇEŞİTLİ RESİMLER BULUNAN BİR ÇEŞİT ELBİSENİN BÜYÜLÜ OLDUĞUNA İNANIRLAR

ENDONEZYA'DA FLORES ADASINDA SÖNMÜŞ BİR VOLKANIN KRATERİNDE BULUNAN İKİ GÖLÜ SADECE İNCE BİR KAYALIK AYIRIR. BUNLARDAN BİRİ AÇIK MAVİ, DİĞERİ İSE KOYU KIRMIZI RENKTEDİR..

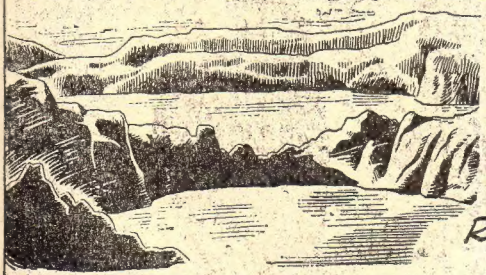

JOHANNESBURG'LU İKİ İKİZ KARDEŞ AYNI GÜNDE APANDİSİT KRİZİ GEÇİRMİŞ VE AYNI HASTANEDE YATMIŞLARDIR.

HAVADA ÇOK AĞIR GEZE. BİLMESİ DOLAYISİYLE HELİKOPTERLERDEN BAĞLARI VE BATAKLIKLARI İLAÇLAMA İŞİNDE FAYDALANILMAKTADIR.

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
KURBAĞA ADAMLAR
KULÜBÜ
— Bak anne, bir Merihli!..